

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 20 november 2018 met nummer RvVb/S/1819/0317
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0806/SA

Verzoekende partij	de nv naar Luxemburgs recht REINVEST FINANCE LTD vertegenwoordigd door advocaten Bart VAN HYFTE en Laurent DELMOTTE met woonplaatskeuze op het kantoor te 1060 Brussel, Gulden Vlieslaan 77
Verwerende partij	de GEWESTELIJKE OMGEVINGSAMBTENAAR van het Departement OMGEVING, afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -Projecten vertegenwoordigd door advocaat Steven RONSE met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B
Tussenkomenende partij	de nv ORANGE BELGIUM vertegenwoordigd door advocaten Pascal MALLIEN en Elias VAN GOOL met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Meir 24

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 16 juli 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 16 mei 2018. (De verzoekende partij vermeldt in het verzoekschrift verkeerdelijk 17 mei 2018.)

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een omgevingsvergunning verleend voor het plaatsen van twee nieuwe pylonen met een hoogte van 13 meter op een perceel gelegen te 8300 Knokke-Heist, Sparrendreef/ Tuinfluiterspad, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie F, nummer 0599/00C000.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 17 september 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 11 oktober 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 6 november 2018.

Advocaten Laurent DELMOTTE en Astrid DE HOUWER voeren het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Thomas QUINTENS voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Elias VAN GOOL voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 19 december 2017 bij de gewestelijke omgevingsambtenaar een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor *“het plaatsen van twee nieuwe pylonen met een hoogte van 13 meter”* op een perceel gelegen te 8300 Knokke-Heist, Sparrendreef/ Tuinfluiterspad.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Brugge-Oostkust’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977 in woongebied.

Het perceel ligt binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening kleinstedelijk gebied Knokke-Heist’, goedgekeurd op 13 maart 2012.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Wijk Berkenlaan’, goedgekeurd op 4 december 2014.

Het perceel is deels gelegen in Habitatrichtlijngebied ‘Duingebieden inclusief IJzermonding en Zwin’ en paalt aan het beschermd monument *“Villa Maeger Score”*, beschermd bij Ministerieel Besluit van 27 januari 2004.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 28 februari 2018 tot en met 27 maart 2018, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 19 april 2018 ongunstig:

“...

De plaatsing van beide pylonen wordt voorzien op een perceel gelegen in residentiële woonzone in het RUP Wijk Berkenlaan.

Deze zone staat ingetekend als zone voor eengezinswoningen met 5m afstand regels naar perceelsgrenzen met beperkte hoogtes.

- *Functionele inpasbaarheid*

De aanvraag betreft het plaatsen van 2 pylonen ifv communicatie, gelegen op een perceel gelegen in een exclusieve villawijk in bosrijk gebied

- *Schaal*

De gsm masten overtreffende de hoogte van de bestaande verlichtingspalen in de omgeving en torent er 8m boven uit.

- *Ruimtegebruik*
Geen verdere inname door technische constructies, er dienen alternatieve locaties te worden onderzocht. (vb. dak caddyhouse, parking A)
- *Visueel-vormelijke elementen*
de constructies worden voorzien te dicht bij perceelsgrensen, 13m hoog, dit in een zeer residentiële woonwijk. Afgaande op het plan van de inplanting gaat men langsheen de volledige perceelsgrens alle buizen ingraven, daar waar er verplichte afsluiting in groen dient te worden voorzien. Ook ondergrondse constructies of afgravingen dienen op minimale afstanden van de perceelsgrenzen worden voorzien
- *Hinderaspecten*
Indien de masten niet een woonomgeving voorzien worden dan is er zeker geen mogelijks stralingsgevaar. bv caddyhuis, parking, ...

Het ontwerp beantwoordt aan het R.U.P. "Wijk Berkenlaan" met als voornaamste kenmerken:

Algemene bepalingen

- *Gebouwen en / of constructies dienstig voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut worden in elke bebouwingszone toegelaten voor zover de bouwkenmerken ervan voldoen aan de voorschriften van de betreffende zone en mits hun functie geen fundamentele afbreuk doen aan de kwaliteit van de woonomgeving.*
 - *Het ontwerp voorziet in het bouwen van 2 pylonen ifv telecommunicatie met bijhorende kabels en technische kasten.*
 - *Bij realisatie van ondergrondse constructies kan enkel gewerkt worden met een gesloten en waterdichte bouwkuip waarbij het opgepompte grondwater opnieuw in de bodem dient geïnfiltreerd te worden.*

Het ontwerp beantwoordt aan de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening met als voornaamste kenmerken:

0 nvt

Het ontwerp wijkt af van het vigerende R.U.P. "Wijk Bekrenlaan" qua:

0 nvt

Het ontwerp wijkt af van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening qua:

0/

Opmerkingen:

- *inplantingsplan dossier is niet correct, is strijdig met vergunning verleend voor deerschikking van bestaande parking! Er worden geen 2 bestaande verlichtingspalen vervangen door pylonen. 1 verlichtingspaal centraal werd vergund maar niet die thv de perceelsgrens Sparrendreef 1.*
- *Daar de kabels voorzien worden op de perceelsgrens met Sparrendreef 1?*
 - *Wat met afsluiting, er dient een afstand naar de buur gevrijwaard te blijven.*
- *Pyloon en kast op perceelsgrens golf, sparrendreef 1 en parking?*
 - *Deze kan niet op perceelsgrens met buur.*
- *volgens nota wordt er nog een multi-operator voetpadkast voorzien in de Sparrendreef, hier zijn gegevens van voorzien in het dossier, gevels? Materiaal? Hoogte? Opp? Inplanting?*

- er dienen alternatieve locaties worden vooropgesteld voor het plaatsen van deze masten. In de nabijheid zijn er bestaande gebouwen, parkings op het golfterrein zelf, openbaar domein, waar dit eventueel voorzien kan worden.

Er werd een openbaar onderzoek georganiseerd van 28/02/2018 tem 27/03/2018.

Er werden 6 bezwaarschriften ontvangen.

Het college heeft als allereerste opdracht de ingediende bezwaren te bundelen te coördineren.

Bezwaarschriften kunnen onderscheiden worden als volgt:

1. *Algemeen bezwaar*
2. *Schadelijke gevolgen gezondheid*
3. *Visueel storend*
4. *Waardevermindering perceel*
5. *Strijdigheid met goede ruimtelijke ordening*
6. *Schade aan natuur*
7. *Inbreuk overeenkomst / akte tussen eigenaar perceel en bezwaarindiener*
8. *Strijdigheid in plannen*

ONDERZOEK VAN DE BEZWAREN

1. Algemeen bezwaar

Bezwaarschrift werd niet gemotiveerd en is onduidelijk

Bezwaar is ontvankelijk en ongegrond.

2. Schadelijke gevolgen voor de gezondheid

Bezwaar werd gemotiveerd, er werd een stralingszone ingetekend, de woningen in de directe omgeving liggen binnen deze zone, doch wordt er gemotiveerd dat de stralingsblootstelling binnen deze zone onder de normen ligt. Er dient gezocht te worden naar alternatieve locatie. Deze werd niet grondig gemotiveerd.

Bezwaar is ontvankelijk en ongegrond.

3. Visueel storen

Bezwaarindiener vermeld dat de 13m hoge masten worden voorzien in een residentiële villawijk op een perceel aangeduid voor een gezinswoning. Deze masten staan te dicht bij de bestaande villa's en zullen hoger zijn dan alle bestaande constructies en de toegelaten constructies in deze omgeving.

Bezwaar is ontvankelijk en gegrond.

4. Waardevermindering perceel

Bezwaarschrift stelt dat de aanpalende percelen een waardevermindering zullen kennen met de plaatsing van 2 hoge pylonen in hun directe omgeving.

Bezwaar is ontvankelijk doch ongegrond. (niet stedenbouwkundig)

5. Strijd met goede ruimtelijke ordening

Bezwaarschrift stelt dat het plaatsen van 2 verlichte pylonen tussen drie residentiële woonpercelen in strijd is met de goede ruimtelijke ordening. De pylonen komen boven de nokhoogte van deze residentiële villa's en worden verlicht. Ook worden deze geplaatst vlakbij een geklasseerd monument en in 'biologisch waardevol' gebied alsook 'habitatgebied' die gelegen is op een deel van het betreffende perceel.

Bezwaar is ontvankelijk en gegrond.

6. Schade aan natuur

Bezwaarschrift stelt dat het plaatsen van deze pylonen mogelijke effecten op de fauna en flora zal genereren. Dit omdat de pylonen geplaatst worden in de directe omgeving

Bezwaar is ontvankelijk doch ongegrond, niet gemotiveerd.

7. Inbreuk overeenkomst / akte tussen eigenaar perceel en bezwaarindiener

Bezwaarschrift stelt dat er een overeenkomst / akte werd opgemaakt tussen de bezwaarindiener en eigenaar perceel waarin blijkt dat er een schriftvervalsing werd gedaan op het moment van de opmaak van deze overeenkomst.

Bezwaar is ontvankelijk doch ongegrond (niet stedenbouwkundig)

8. Tegenstrijdige plannen

Bezwaarschrift vermeldt dat er een tegenstrijdigheid is tussen het vergunde plan parking (inrichting) en het plan in bijlage van deze aanvraag.

De centralere pyloon daar is idd een verlichtingspaal vergund, doch de pyloon die komt te staan tegen de perceelsgrens Sparrendreef 1 daar werd geen verlichtingspaal vergund, waardoor de aanvraag deels niet het vervangen van een verlichtingspaal betreft.

Bezwaar is ontvankelijk en gegrond

...

De verwerende partij verleent op 16 mei 2018 een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij. De verwerende partij beslist:

“ ...

De aanvraag valt onder punt 21° ('aanvragen met betrekking tot infrastructuur met openbaar karakter voor al dan niet draadloze communicatienetwerken voor radiocommunicatie, telefoonverkeer, televisie, internet of andere, die als een bovenlokaal netwerk functioneren') van de lijst van de Vlaamse projecten vastgesteld in toepassing van artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

De aanvraag omvat de volgende stedenbouwkundige handelingen:

- Plaatsen van twee pylonen*
- Aanleg kabel*

De aanvraag omvat geen exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit.

...

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

De bouwplaats ligt binnen de afbakening van het kleinstedelijk gebied; het RUP "Afbakening kleinstedelijk gebied Knokke-Heist" voorziet hier echter geen nieuwe bestemming en heft de gewestplanvoorschriften niet op.

Door het RUP Wijk Berkenlaan wordt het gewestplan wel opgeheven. De aanvraag dient te worden getoetst aan de voorschriften van dit gemeentelijk RUP.

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is niet in overeenstemming met de RUP-bestemmingsvoorschriften. De zone is immers bestemd voor ééngezinswoningen. Art. 1.1.2. voorziet wel dat constructies voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut in elke bebouwingszone kunnen worden toegelaten, dit voor zover de bouwkenmerken ervan voldoen aan de voorschriften van de betreffende zone en mits hun functie geen fundamentele afbreuk doen aan de kwaliteit van de woonomgeving.

De bouwkenmerken van de pylons voldoen echter niet aan de voorschriften die binnen deze zone van toepassing zijn. Deze voorschriften richten zich immers op de bouw van ééngezinswoningen.

De pylons wijken dan ook af qua bouwhoogte, inplanting, materiaalgebruik...

De bouwplaats werd recent verbouwd tot bijkomende parking voor de Royal Zoute Golf Club. De pylons maken deel uit van deze parking en worden ook gebruikt om de verlichtingsarmaturen aan te bevestigen. De voorziene bestemming 'éengezinswoningen' zal niet direct worden gerealiseerd. Er kan gebruik gemaakt worden van onderstaande afwijkingsbepaling om de aanvraag te vergunnen.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, art. 4.4.7.§2. In een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuur of voorzieningen tot gevolg hebben. De Vlaamse Regering bepaalt welke

Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Deze paragraaf verleent nimmer vrijstelling van de toepassing van de bepalingen inzake de milieueffectrapportage over projecten, opgenomen in hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2, en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (verv. BVR 24 juli 2009, art. 1) en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester

HOOFDSTUK III DE HANDELINGEN VAN ALGEMEEN BELANG DIE EEN RUIMTELIJKE BEPERKTE IMPACT HEBBEN OF ALS DERGELIJKE HANDELINGEN BESCHOUWD KUNNEN WORDEN

Art. 3.

§ 1. Als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, als vermeld in artikel 4.4.7, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, worden de handelingen beschouwd die betrekking hebben op :

6° de aanleg, wijziging of uitbreiding van al dan niet draadloze communicatienetwerken, zoals telefoonverkeer, televisie en internet, en de aanhorigheden met het oog op de exploitatie, zoals pylons, masten, voedings- en schakelkasten, als de pylons een hoogte van 20 meter niet overschrijden; (...)

Omdat het hier gaat om pylons met een beperkte hoogte van minder dan 20 meter is de ruimtelijke impact ervan beperkt en kan het artikel 4.4.7. §2 toegepast worden. De verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening wordt verder in deze beslissing beoordeeld.

...

OPENBAAR ONDERZOEK/RAADPLEGING AANPALENDE EIGENAAR

Er vond een openbaar onderzoek plaats van 28/02/2018 tot 27/03/2018. Er werden 6 bezwaarschriften

ingediend. Deze bezwaren handelen over

- Gezondheids- en stralingshinder*
- Waardevermindering*
- Storende visuele impact*
- Aantasting erfgoedwaarde*
- Aantasting natuur*
- Aantasting overeenkomst / akte tussen eigenaar perceel en bezwaarindiener*
- Strijdigheid met bestemming*

Deze bezwaren worden als volgt geëvalueerd:

- Gezondheids- en stralingshinder*

Inzake de stralingsrisico's kan het volgende gesteld worden:

In de medische wetenschap is de discussie of en in hoeverre de nabijheid van niet-ioniserende elektromagnetische velden kan resulteren in schadelijke effecten op het menselijk gestel, nog steeds aan de gang. De blijvende discussie betreft hypothetische effecten die zich eventueel op lange termijn zouden kunnen voordoen bij veel hogere veldsterkten of bij andere frequenties dan de straling die traditioneel wordt gegenereerd door zendantennes van mobiele telecommunicatienetwerken. Het is algemeen erkend dat de hypothetische blootstellingsrisico's vele malen groter zijn bij het dagdagelijks contact met andere stralingsbronnen, zoals bijvoorbeeld GSM-gebruik (door de onmiddellijke nabijheid bij het lichaam), TV-zendstations (door de exponentieel hogere zendvermogens) of electriciteitskabels (door de lagere frequenties). Desalniettemin moeten er ook bij zendantennes in het licht van de duurzame ontwikkeling en het voorzorgsbeginsel voldoende garanties zijn om schadelijke gezondheidseffecten uit te kunnen sluiten.

Een duurzame ontwikkeling is een ontwikkeling die in de behoefte van de huidige generatie voorziet, zonder de mogelijkheden om de behoeften van de komende generaties te hypothekeren. Eén van de basisprincipes van het begrip duurzame ontwikkeling is het voorzorgsbeginsel. Dit beginsel, dat afkomstig is uit het milieurecht, betekent dat de overheid niet hoeft te wachten met het nemen van milieubeschermdende maatregelen tot een onomstotelijk bewijs geleverd is van schadelijke effecten, en legitimeert het handelen van de overheid om bepaalde mogelijk schadelijke activiteiten te reguleren.

Het door de Wereldgezondheidsorganisatie erkende ICNIRP (International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection) heeft in 1998 op basis van de bestaande wetenschappelijke kennis blootstellingslimieten opgesteld die geacht worden de hypothetische gezondheidsrisico's volledig uit te sluiten. 4 W/kg wordt bij hogere frequenties zoals zendantennes beschouwd als drempelwaarde vanaf waar gezondheidseffecten, met name thermische effecten, kunnen worden waargenomen. Als beschermingsnorm voor het publiek wordt dit door het ICNIRP vervolgens 50 maal verstrengd, hetgeen resulteert in een blootstellingslimiet van 0,08 W/kg. 0,08 W/kg komt bij een stralingsfrequentie van 900 MHz overeen met een elektrische veldsterkte van 41,3 V/m. Deze voorzorgsnormen van het ICNIRP, die op basis van de bestaande wetenschappelijke kennis beogen om ieder gezondheidsrisico volledig uit te sluiten, heeft de Raad van de Europese Unie op 12 juli 1999 overgenomen als aanbeveling voor de lidstaten (1999/519/EG).

Deze blootstellingslimieten worden regelmatig internationaal geëvalueerd. Het ICNIRP zelf heeft in een rapport in 2009 bevestigd dat op basis van recente wetenschappelijke

gegevens er geen aanleiding is om de bestaande limieten als voorzorgsnormen in vraag te stellen. Het SCENIHR (Scientific Committee on Emerging and Newly Identified Health Risks van de Europese Unie) heeft in 2015 in een wetenschappelijke opinie geconcludeerd dat het bestaande wetenschappelijke bewijs geen enkel verband aantoonde tussen de blootstelling aan elektromagnetische velden onder de aanbevolen limieten en schadelijke gezondheidseffecten. Het onderzoek in het kader van het EMF (Electromagnetic Field) project van de Wereldgezondheidsorganisatie heeft tot gelijklopende resultaten geleid. Het departement Omgeving van de Vlaamse Overheid monitort en publiceert samenvattingen van de recente wetenschappelijke studies die in dit gebied verschijnen.

De Belgische federale voorzorgsnorm die tot 2009 werd toegepast, 0,02 W/kg zijnde 20,6 V/m bij een frequentie van 900 MHz, was nog eens gevoeliger strenger dan de Europese en ICNIRP aanbevelingen. In het Vlaamse Gewest zijn vervolgens in 2010 voor vaste zendantennes van mobiele telecommunicatienetwerken voorzorgsnormen aangenomen die nog eens strenger zijn dan de federale normen. Dit gebeurde in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz, dat op van 13 januari 2011 in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd. De reglementering voor elektromagnetische golven werd aldus in Vlarem II ingevoegd. Twee ministeriële besluiten die verdere invulling geven aan deze regeling, werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 16 februari 2011.

Alle nieuwe en bestaande installaties moeten aan de normen die krachtens VLAREM II worden opgelegd, voldoen (artikelen 2.14.2.1, 6.10.2.2, §1, 6.10.3.1 en 6.10.3.2 Vlarem-II)

De reglementering uit Vlarem II legt een individuele norm per antenne op, die geldt in de omgeving van verblijfplaatsen waaronder lokalen van woningen, scholen, crèches, ziekenhuizen, rust- en verzorgingstehuizen, alsook bedrijfsruimten waar werknemers zich regelmatig bevinden en speelplaatsen van scholen. Bij een frequentie van 900 MHz bedraagt deze grenswaarde 3V/m (artikel 6.10.2.1 Vlarem III).

Daarnaast geldt ook een cumulatieve norm voor het totale stralingsveld van alle vast opgestelde zendantennes met een frequentie tussen 10 MHz en 10 GHz. Bij een frequentie van 900 MHz bedraagt deze grenswaarde 20,6 V/m (artikel 2.14.2.1 Vlarem II). Dit is derhalve de reeds als afdoende beschouwde federale voorzorgsnorm, die voorheen slechts als individuele norm werd gehandhaafd. De individuele norm per antenne is tevens 4 keer strenger dan de grenswaarden die als voorzorgsnormen worden aanbevolen door de Wereldgezondheidsorganisatie en de "International Committee for Non Ionising Radiation Protection" (ICNIRP) en de Europese Unie. De voorzorgsnormen van het Vlaamse Gewest zijn dan ook in wereldwijd opzicht één van de meeste strenge en verregaande beschermingskaders.

De afdeling wetgeving van de Raad van State heeft in haar advies over het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010 vastgesteld dat de daarin ontworpen "blootstellingsnormen voor zendmasten" niet kennelijk onverenigbaar zijn met het voorzorgsbeginsel, en dat uit de gegevens van het dossier kan worden afgeleid dat het ontwerp met de nodige zorgvuldigheid is voorbereid, en dat daarbij aandacht is besteed aan het voorzorgsbeginsel. Dienaangaande dient ook te worden verwezen naar de Reguleringsimpactanalyse van 24 maart 2010 waarop de door de Vlaamse Regering uitgevaardigde Vlarem II regelgeving is gebaseerd.

Ingevolge artikel 6.10.2.2, § 1 Vlare II is de exploitatie van een vast opgestelde zendantenne of de verandering van een vast opgestelde zendantenne verboden zonder conformiteitsattest.

Het conformiteitsattest wordt afgeleverd door de afdeling, bevoegd voor milieuhinder van elektromagnetische golven. Een overtreding op deze bepaling is een milieu-inbreuk die wordt gehandhaafd overeenkomstig Titel XVI van het Decreet algemene bepalingen milieubeleid. Het conformiteitsattest wordt afgeleverd door de afdeling die binnen het departement LNE van de Vlaamse Overheid bevoegd is voor milieuhinder van elektromagnetische golven.

Overeenkomstig artikel 6.10.2.5 Vlare II, wordt een conformiteitsattest alleen afgeleverd als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° “de aanvraag van het conformiteitsattest voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 6.10.2.3, tweede en derde lid, en artikel 6.10.2.7,-*
- 2° de berekeningen of metingen op basis van de elementen, vermeld in de aanvraag, zijn correct;*
- 3° op basis van de metingen of berekeningen voldoet de zendantenne aan de voorwaarden, vermeld in deel 2, hoofdstuk 2.1.4, afdeling 2.1.4.2 en deel 6, hoofdstuk 6.10, afdeling 6.10.2”.*

Met het conformiteitsattest wordt derhalve geattesteerd dat de zendapparatuur van de verschillende operatoren in overeenstemming is met de normen die in Vlare II zijn vastgesteld. Indien die normen niet worden overschreden, wordt het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd en dient aangenomen te worden dat er geen gevaar voor de gezondheid bestaat. Indien die normen worden overschreden, kan er geen conformiteitsattest worden afgeleverd, en dient de exploitatie van een zendantenne onmiddellijk te worden gestaakt.

De website, waarmee conformiteitsattesten kunnen worden aangevraagd en opgevolgd, is operationeel. De vergunningverlenende overheid kan er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van deze stedenbouwkundige vergunning niet in de weg staat.

Zoals de Raad van State in arresten heeft bevestigd, kan worden aangenomen dat de overheid die bevoegd is inzake ruimtelijke ordening, voor de beoordeling van de gezondheidsrisico's van op een constructie te plaatsen zendantennes in beginsel kan voortgaan op de beoordeling van de terzake bevoegde overheid, zoals die haar uitdrukking gevonden heeft in een bij besluit vastgestelde voorzorgnormgeving.

Gelet op de grote bijkomende veiligheidsmarge in de Vlaamse normgeving ten opzichte van de op de bestaande wetenschappelijke kennis gebaseerde en reeds krachtens het voorzorgsbeginsel uitgevaardigde internationale en Europese aanbevelingen en gelet op het feit dat de Vlaamse normgeving zowel de in de omgeving bestaande meest kwetsbare verblijfplaatsen als de gecumuleerde effecten van meerdere zendantennes in rekening brengt, kan er worden aangenomen dat de naleving van de Vlare II voorzorgnormen, thans in de voorliggende ruimtelijke context de naleving van het voorzorgsbeginsel garandeert.

Gelet op het voorgaande kan de inzake de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening discretionair bevoegde vergunningverlenende overheid, gelet op de aard van het hypothetische stralingsrisico en de in iedere ruimtelijke context hoge bescherming

uitgaande van de krachtens het voorzorgsbeginsel uitgevaardigde reglementering in Vlarem II, er in alle redelijkheid vanuit gaan dat de gezondheidsrisico's uitgaande van de aangevraagde zendmast verenigbaar zijn met een goede ruimtelijke ordening.

Het verleende conformiteitsattest voor de exploitatie van de zendantennes is afgeleverd door het departement Omgeving en kunnen worden geraadpleegd op de website van het departement Omgeving via de link:

<https://www.lne.be/search/kaart%20zendantennes>

- *Orange: conformiteitsattest 00007649_001 van 05/05/2017 (meest noordelijke pyloon)*
- *Proximus: conformiteitsattest 00100820 van 04/09/2017 (zuidelijke pyloon)*

Uit het verleende conformiteitsattest blijkt dat op de plaats waar het telecommunicatiestation zal worden ingericht, de stralingsreglementering wordt gerespecteerd. Gelet op, enerzijds, de normen die worden opgelegd, en, anderzijds, de bevestiging met de verleende conformiteitsattesten dat die normen worden nageleefd, dient aangenomen te worden dat geen gezondheidshinder wordt veroorzaakt op verblijfplaatsen in de zin van artikel 1.1.2 Vlarem II, gelegen in de omgeving van de inplantingsplaats.

Voor alle andere zendantennes, die ressorteren onder het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010, aanwezig in de omgeving van het aangevraagde, wordt het gezondheidsaspect van de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd door de naleving van de norm die artikel 2.14.2.1 Vlarem II voorschrijft.

Er bestaat in elk geval geen enkele redelijke aanwijzing van het bestaan van een eventueel risico op gezondheidshinder die de vergunningverlenende overheid ertoe zouden kunnen brengen om de aanvraag te beoordelen als onverenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State, legt het decreet betreffende de ruimtelijke ordening bijkomend aan elke vergunningverlenende overheid de verplichting op elke concrete aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning te toetsen aan een 'goede plaatselijke ordening'. Hieruit vloeit voort dat de bevoegde overheid, die over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient te beslissen, ertoe gehouden is om de stedenbouwkundige vergunning te weigeren wanneer uit gegevens van de zaak blijkt dat de ontworpen constructie kennelijk van aard is om overdreven hinder voor de burens te veroorzaken, m.a.w. wanneer de maat van gewone ongemakken tussen burens wordt overschreden.

Bij het onderzoek naar de verenigbaarheid met de omgeving dient steeds te worden uitgegaan van de specifieke kenmerken van de omgeving. Vooreerst staan we hiervoor stil bij de goede ordening zoals die vervat is in de onmiddellijke omgeving: de goede plaatselijke ordening.

Al deze overwegingen en de voor handen zijnde conformiteitsattesten wijzen er dan ook op dat het voorzorgsprincipe volledig wordt gerespecteerd. Deze bezwaaraspecten zijn dan ook ongegrond.

- *Waardevermindering*

De bepaling van een eventuele schade of minwaarde van de eigendommen of gebouwen in de buurt, die zou kunnen veroorzaakt worden als gevolg van het plaatsen van een telecommunicatiestation of zendmast, behoort niet tot de bevoegdheid van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar. In de gegeven context is dit een aspect dat niet mee in

overweging kan worden genomen bij de beoordeling en evaluatie van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning.

Het bezwaar wordt niet weerhouden.

- *Storende visuele impact*

De pylonen worden opgetrokken op een recent aangelegde parking. Ze hebben een beperkte hoogte (13 m) en een ranke vormgeving waardoor de visuele impact erg beperkt is. Het perceel is omzoomd door hagen en groen wat bijkomend de visuele impact mildert. Dit bezwaar is ongegrond.

- *Aantasting erfgoedwaarde*

Dit bezwaar is ongegrond. De pylonen hebben een beperkte ruimtelijk en visuele impact en worden ingepland op een parking, waardoor niet ernstig kan gemaakt worden dat er afbreuk gedaan wordt aan de erfgoedwaarde op het naastgelegen perceel. Het bezwaar is ongegrond.

- *Aantasting natuur*

De pylonen worden niet opgericht binnen het habitatrichtlijngebied. Er wordt niet gemotiveerd welke impact er zou kunnen zijn: dit bezwaar is dan ook ongegrond.

- *Aantasting overeenkomst / akte tussen eigenaar perceel en bezwaarindiener*

Art. 144 van de grondwet stelt dat geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting behoren tot de bevoegdheid van de rechtbanken. Wie een omgevingsvergunning heeft bekomen is daardoor niet ontslagen van de erfdienstbaarheden die tussen naburen gelden.

Dit principe werd ook overgenomen in art. 4.2.22. van de VCRO.

Art. 4.2.22 §1 VCRO stelt uitdrukkelijk dat vergunningen een zakelijk karakter hebben. Zij worden verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten.

De vergunningverlenende overheid mag geen uitspraak doen over een betwisting van zakelijke rechten zoals bvb. Het bestaan van een erfdienstbaarheid of de betwisting van een eigendomsrecht.

De vergunningverlenende overheid dient zich niet in te laten met de vraag of de aanvrager wel eigenaar is van het goed of beschikt over het bouwrecht van de plaats waarvoor de vergunning wordt gevraagd. Bijgevolg is bij de aflevering van elke omgevingsvergunning de impliciete voorwaarde opgenomen van het hebben van het bouwrecht. Vergunningen worden afgeleverd onder voorbehoud van het beschikken over de nodige (eigendomsrechten).

Dit bezwaar wordt bijgevolg niet weerhouden.

- *Strijdigheid met bestemming*

De aanvraag is inderdaad niet in overeenstemming met de RUP-voorschriften. Er is echter een afwijkmogelijkheid voorzien in VCRO art. 4.4.7. §2. Dit bezwaar is dan ook ongegrond.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling — als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- *Functionele inpasbaarheid*

De aanvraag wijkt af van de bestemmingsvoorschriften. Conform VCRO art. 4.4.7. §2 en art. 3 §1 van het besluit inzake de handelingen van algemeen belang kan echter afgeweken worden omwille van de ruimtelijk beperkte impact van de handelingen waarvoor een vergunning wordt gevraagd. De aanvraag is functioneel inpasbaar met het gebruik als parking. De pylonen zullen ook gebruikt worden om deze parking te verlichten. De communicatie-infrastructuur staat ook direct in functie van de bewoners en de gebruikers (o.a. golfers) in de onmiddellijke omgeving.

- *Mobiliteitsimpact*

Er is geen impact.

- *Schaal*

De schaal van de handelingen waarvoor een vergunning wordt gevraagd is relatief, rekening houdend met de bestaande parking en bebouwing in de onmiddellijke omgeving.

- *Ruimtegebruik en bouwdichtheid*

Doordat de pylonen op een bestaande parking worden gerealiseerd wordt het ruimtegebruik verbeterd en wordt er geen bijkomende ruimte aangesneden.

- *Visueel-vormelijke elementen*

De nieuwe pylonen zullen niet opvallen omwille van de aanwezige infrastructuur (parking, verlichtingspalen....) en groenelementen.

- *Cultuurhistorische aspecten*

Er is geen impact.

- *Het bodemreliëf*

Er is geen impact.

- *Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen*

Wat de stralings- en gezondheidsaspecten betreft, verwijs ik naar de evaluatie van de bezwaren die daarrond zijn gerezen. De voor handen zijnde conformiteitsattesten wijzen erop dat het voorzorgsprincipe volledig wordt gerespecteerd. Hier een ander oordeel over vellen gaat de grenzen van de redelijkheid sterk te buiten.

Gelet op de uitgebrachte adviezen;

Overwegende dat er tijdens het openbaar onderzoek 6 bezwaren werden ingediend die echter ongegrond zijn.

BESLUIT

Art. 1 Aan ORANGE BELGIUM met als adres Bourgetlaan 3 te 1140 Evere wordt de vergunning verleend voor de aangevraagde stedenbouwkundige handelingen voor het plaatsen van 2 nieuwe pylonen met een hoogte van 13 meter, gelegen Sparrendreef / Tuinfluiterspad te 8300 Knokke-Heist, kadastraal bekend: Knokke-Heist, 2 afdeling, sectie F, perceel 0599/000000.
...

Dit is de bestreden beslissing.

Ook de comm va CHRISTINA vordert met een aangetekende brief van 4 juli 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1718/RvVb/0737/SA.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij betoogt dat de aangevraagde pylonen met een hoogte van 13 meter nog 2,5 meter boven de bestaande verlichtingspalen uitkomen en fundamenteel afbreuk doen aan de kwaliteit van het exclusief residentieel woongebied in bosrijke omgeving. Een van de pylonen zal op zeer korte afstand van het pand van de verzoekende partij geplaatst worden en zal zorgen voor zware visuele hinder en een aantasting van de esthetische kwaliteit van de wijk.

Bovendien zal het pand van de verzoekende partij in waarde verminderen en raakt de stralingszone van de pyloon aan het pand van de verzoekende partij.

Aangezien de bouw van de pylonen eerder zonder vergunning werd gestart en verzwegen werd dat het aldus gedeeltelijk om een regularisatievergunning gaat, twijfelt de verzoekende partij er niet aan dat de tussenkomende partij de werken snel zal aanvatten zodat een uitspraak over het verzoek tot nietigverklaring de bouw van de pylonen niet meer zal kunnen tegenhouden. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is de enige manier om de schade en ernstige ongemakken te voorkomen.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij niet *in concreto* bewijst dat de uitvoering van de bestreden beslissing de (financiële) waarde van haar woning zal verminderen. De impact qua uitzicht van deze ranke pyloon met een diameter van slechts 40 centimeter zal zeer beperkt

zijn. Er mag ook niet uit het oog verloren worden dat er rondom de parking een haag aanwezig is die de eventuele zichtimpact nog verder reduceert. De woning van de verzoekende partij is bovendien zuid- oostelijk georiënteerd, weg van de pylonen.

De verwerende partij stelt dat de opgeworpen minwaarde uiterst hypothetisch is, niet stedenbouwkundig van aard is en niet concreet bewezen wordt.

3.

De tussenkomende partij argumenteert dat nergens uit blijkt dat de verzoekende partij haar eigendom op uiterst korte termijn zou willen verkopen, zodat de vermeende aantasting van de esthetische kwaliteit van de wijk of de waardevermindering onmogelijk kunnen leiden tot onherroepelijke schade wanneer er gewacht wordt op een beslissing van de Raad over het beroep tot vernietiging.

Van de hypothetische visuele hinder wordt niet aangetoond dat deze dermate zwaar om dragen zou zijn dat zij een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan rechtvaardigen. De tussenkomende partij wijst erop dat het pand van de verzoekende partij zuidoostelijk georiënteerd is en niet uitkijkt op de parking waar de twee pylonen voorzien worden. Bovendien werd de hoogte van de pylonen beperkt tot het technisch uiterst haalbare minimum van 13 meter, en dat terwijl de woning van de verzoekende partij en de andere ruime villa's in deze wijk een nokhoogte tussen de 8 en 11 meter (de maximaal toegelaten nokhoogte krachtens artikel 2.2.5 van het RUP 'Wijk Berkenlaan') hebben met schouwen die nog verder uitsteken. Ten slotte zal de haag tussen de zijkant van de eigendom van de verzoekende partij en de parking het merendeel van de visuele hinder wegnemen. In het algemeen is de wijk ook zeer groen en zijn er langs de niet-sraatzijden van alle percelen bomen aanwezig die aanzienlijk hoger reiken dan de bestaande bebouwing.

Hoewel het volgens de tussenkomende partij buiten kijf staat dat de stralingszone van de pyloon raakt aan het pand van de verzoekende partij (de doelstelling van de pylonen is namelijk om de dekking van het openbaar netwerk voor mobiele telefonie en dataverkeer van onder meer de verzoekende partij uit te breiden), wordt ten stelligste betwist dat deze straling een aantoonbaar risico op gezondheidsschade tot gevolg zou hebben. De tussenkomende partij argumenteert dat de zendantennes op pylonen horizontaal projecteren, waardoor de stralingsblootstelling nabij een pyloon juist bijzonder laag is. Verder bestaat er tot op heden geen enkel wetenschappelijk bewijs van gezondheidsrisico's ten gevolge van mobiele telecommunicatienetwerken. De preventief uitgevaardigde beschermingsnormen opgenomen in Vlarem II zijn in internationaal opzicht uiterst streng.

De tussenkomende partij stelt voorts dat buispylonen, en in het bijzonder de aangevraagde slanke pylonen met een tophoogte van slechts 13 meter betrekkelijk gemakkelijk kunnen worden opgesteld en afgebroken. Wanneer de ondergrondse leidingen, technische installaties op de grond en de fundering (die de verzoekende partij kennelijk niet grieven), niet verwijderd dienen te worden, kan de pyloon zelf op één dag verwijderd worden. Zij meent verder ook dat de visuele genotshinder, voor zover die al zou bestaan, alleszins beperkt blijft en op zich niet kan volstaan om te voldoen aan de vereiste standaard van hoogdringendheid. Wanneer de tussenkomende partij reeds uitvoering zou geven aan de vergunningsbeslissing, doet zij dit op eigen risico.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een

uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De verzoekende partij stelt vooreerst dat de uitvoering van de bestreden beslissing visuele hinder en een aantasting van de esthetische kwaliteit van de wijk zal veroorzaken.

Als rechtspersoon kan de verzoekende partij zich evenwel niet nuttig beroepen op zintuiglijke nadelen zoals visuele hinder en een verstoring van het esthetisch uitzicht.

De Raad stelt bovendien vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot de niet-gestaafde en bijgevolg louter speculatieve stelling dat de aanwezigheid van de pylonen de waarde van haar eigendom in deze exclusieve residentiële buurt zou verminderen. De verzoekende partij toont deze waardevermindering niet concreet aan, laat staan dat zij aannemelijk maakt dat dit financieel nadeel dermate ernstig is dat het de schorsing bij hoogdringendheid zou kunnen verantwoorden. Bovendien toont de verzoekende partij niet aan dat de beweerde waardevermindering zich dusdanig snel zal veruitwendigen zodat een uitspraak in de annulatieprocedure te laat komt om het ingeroepen nadeel op te vangen of af te wenden en dat het verstrijken van de tijd in afwachting van een uitspraak ten gronde tot schadelijke gevolgen zou leiden die niet meer kunnen opgevangen worden door het resultaat van de vernietigingsprocedure. De Raad merkt op dat een financieel nadeel, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden, dermate omvangrijk moet zijn dat de verzoekende partijen de duur van de vernietigingsprocedure niet zullen kunnen overbruggen. De verzoekende partijen verstrekken echter geen enkel gegeven over het bestaan en de omvang van de financiële nadelen die zij inroepen. De verzoekende partijen tonen naar het oordeel van de Raad dan ook niet aan dat de financiële nadelen die zij menen te zullen ondergaan dermate omvangrijk zijn dat zij de duur van de vernietigingsprocedure niet kunnen overbruggen.

Ook de stelling dat de stralingszone van de pyloon aan het pand van de verzoekende partij zou raken wordt geenszins geconcretiseerd, laat staan aangetoond aan de hand van concrete en precieze elementen. De Raad merkt op dat terzake een conformiteitsattest aanwezig is. In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk aangegeven dat de stralingsreglementering wordt gerespecteerd. Het komt de verzoekende partij dan ook toe haar vermeende persoonlijke hinder in dat verband concreet toe te lichten. Opnieuw kan worden opgemerkt dat de verzoekende partij evenmin aantoont dat dit nadeel, voor zover het al niet louter hypothetisch is en voldoende zwaarwichtig zou zijn, zich onmiddellijk zal veruitwendigen zodat enkel een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dienstig zou zijn om het ingeroepen nadeel af te wenden. De straling en de hieraan verboden vermeende gezondheidsrisico's zullen zich ten vroegste kunnen beginnen manifesteren vanaf de voltooiing en de ingebruikname van de pylonen.

3

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv Orange Belgium is ontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft.
2. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 20 november 2018 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH